

rådet. Jeg tænker især på flerårssaftalen og på forskeruddannelsesreformen. Hvad den sidste angår, skal der jo i morgen være en høring om den, og det ville herefter være naturligt, at den blev taget op til revurdering i forligskredsen.

For Det Radikale Venstre er det stadig væk vigtigt at holde fast i de overordnede retningslinjer i de gældende regler, hvorefter der er fri adgang fra bachelorgraden til kandidatstudiet, eventuelt med et nødvendigt fagligt supplement, men at der ikke er fri adgang fra kandidateksamen til ph.d.-studiet.

Hvis danske forskere skal tilhøre gruppen af de bedste forskere på internationalt plan, er det en konsekvens heraf, at ph.d.-studiet er elitært.

I Det Radikale Venstre erkender vi, at der i forskerrekutteringen skal tages højde for det generationsskifte, der vil vise sig inden for en kortere årrække, og at det nok bliver noget af det, der skal drøftes efter konferencen i morgen.

Med oplægget »Universiteter i vækst« har regeringen allerede lagt op til, at universiteternes basisbevillinger til forskning er hævet, og at der følger flere penge til de bygningsmæssige faciliteter, til de mange studerende samt normeringer til flere lærerkrafter. Men bygninger rejses normalt ikke over en nat. Processen er dog i gang.

Som medansvarlig for de eksisterende love på området er vi i Det Radikale Venstre altid parat til at følge, hvordan lovene udmøntes i praksis, og parat til at gå i dialog om justeringer og revisioner.

Når det drejer sig om dagens dagsordensforslag, er vi enige i mange af punkterne – det ville også være mærkeligt andet, da vi jo har indgået forlig med bl.a. SF om det meste – men vi må afslå at støtte dagsordensforslaget, med henvisning til at der er et forhandlingsforløb i gang.

Bruno Jerup (EL):

Som den socialdemokratiske ordfører var inde på, er der sket en udsultning af hele det område, der hedder de videregående uddannelser og uddannelsesområdet. Vi kan se, hvordan de fysiske rammer er blevet nedslidt, bl.a. fordi man selvfølgelig i perioden har haft et større optag visse steder, og det har også ført til kritik fra de studerendes side, uden at man har været tilstrækkelig hurtig med at få udbygget faciliteterne, sådan at man ikke sad oven på hinanden i lokalerne og i vindueskarmene.

Vi er modstandere af, at man på den måde forringer de fysiske rammer, og at man forsøger på at presse flere ind i lokaler, som ikke er be-

regnet til det, men vi er samtidig også modstandere af den adgangsbegrænsning og de stopprøver, som man har indført på de videregående uddannelser.

Det er vigtigt at sikre, at alle får en chance for at få en videregående uddannelse, hvis de ønsker det, og vi mener sådan set, at de samfundsmæssige økonomiske ressourcer skal bringes til veje, og at det er en god investering, hvis man kan tale om en investering i denne sammenhæng. Det mener vi også i forhold til de studerendes øvrige økonomi, deres SU osv. Det har vi tidligere stillet forslag om, så det vil jeg ikke komme ind på her.

Man har for nogle år siden vedtaget at sænke studietiden på universiteterne fra generelt 6 til 5 år, sådan at man i dag har de halvandet års sidefag i stedet for de tidligere 2-årige bifag. Det er en forringelse, som helt klart har gjort, at bifagene er blevet dårligere og er blevet mindre relevante med hensyn til at kunne bruges direkte i gymnasiet til at løse de opgaver, der er dér. Derfor synes vi, man bør gå væk fra den halvandet års sidefag og gå tilbage til de 2-årige bifag; eller man kan kalde det 2-årige sidefag, hvis man vil.

Bacheloruddannelsen i dens nuværende form er ikke vores kop te. Selvfølgelig mener vi for det første, at adgangsbegrænsningen imellem bachelorniveau og kandidatniveau skal fjernes, sådan at man kan gå videre, men derudover har vi set, at den udvikling af bachelorgraden med kortere uddannelser, som ikke fører frem til et kandidatniveau, er en blindgyde på dette område og ikke noget, som er værd at fortsætte i større stil.

I morgen kommer der, som en del af ordførerne har nævnt, en høring om ph.d., hvor der også er nogle kritikpunkter med hensyn til, om man når det tilstrækkelige forskningsniveau.

I øvrigt kan man sige, at den danske forskning i løbet af 1980'erne har udviklet sig til en cigarkasseforskning, hvor institutterne og forskningsinstitutionerne må søge deres penge i alle mulige mærkelige fonde og cigarkasser og hos forskningsministeren og undervisningsministeren, og hvor man er nødt til at lave meget præcise projektbeskrivelser for at hive nogle penge ud af systemet.

Vi er modstandere af den meget snævre styring af forskningen. Vi foreslår, at man i stedet for kører med nogle mere overordnede rammebevillinger, og at man i stedet for at bygge sin forskning på en grundlæggende mistillid til, at forskerne nok ikke laver noget som helst, byg-